

De efterfølgende Bestemmelser er stemmende med det almindelige Indhold af Kontrakterne paa det her omhandlede Omraade.

Til § 138.

Ved denne Paragraf maa erindres den parallelle Bestemmelse i § 72 for Rejsebefragtning. Det vil ses, at § 138 paa et Par Punkter er modificeret i Forhold til § 72.

Bortfragterens Forpligtelse med Hensyn til Skibets Tilstand, Bemanding og Udrustning rækker ikke udover de Krav, der stilles i almindelig Fragtfart. Stilles der i specielle Farter særlige Krav til Skibets Udrustning, maa Befragteren bære Udgifterne hertil, jfr. dog herved § 71.

I Overensstemmelse med sædvanlig Praksis er det derhos bestemt, at Bortfragteren ikke er forpligtet til at sørge for Brændsel til Maskineriet eller Vand til Kedlerne. I Udtrykket „sørge for“ ligger, at Befragteren baade skal skaffe og betale Brændsel og Vand.

Til § 139.

Et af de karakteristiske Kendetegn for Tidsbefragtning er Delingen mellem Bortfragteren og Befragteren af Ansvar for det samlede Foretagende. Bortfragteren har Ansvar for den nautiske Del, medens Befragteren har Ansvar for den kommercielle Del.

I Overensstemmelse hermed er det, at Befragteren skal sørge for Godsets Lastning, Stuvning og Losning, uden at han hertil kan kræve anden Medvirkning af Skibsfører og Mandskab end den, der er sædvanlig ved Rejsebefragtning i den paagældende Fart, hvilket under Nutidens Forhold vil betyde, at saadan Medvirkning i Almindelighed vil indskrænke sig til, at Skibet skal stille Winchmen til Disposition. Kræver Befragteren herved, at der skal arbejdes paa Overtid, maa han refundere Skibet Overtidspengene.

Befragteren har altsaa normalt hele Ansvar for Lastning og Stuvning, saa langt disse Arbejder ikke berører Skibets Sødygtighed, for hvilken Bortfragteren har Ansvar.

Overfor Ladningsejeren — Konnosse-

mentsindehaveren — vil Bortfragteren imidlertid være ansvarlig for Skade, der er lidt, medens Godset er i Bortfragterens Varetægt, selv om den indtrufne Skade er en Følge af forkert Lastning eller Stuvning, og det er derfor i 2det Stk. af Paragraffen bestemt, at hvis Bortfragteren maa betale Erstatning for Skade paa eller Tab af Gods, der er en Følge af Lastning, Stuvning og Losning, har han Regres til Befragteren, medmindre Skaden skyldes den Medvirkning i disse Arbejder, som Bortfragteren er pligtig at yde.

Til § 140.

De Udgifter, Befragteren skal bære, kan ikke angives udtømmende. Som Eksempler kan nævnes Havneafgifter, Lods-penge, Bugserafgifter og lignende. Er der Tvivl om, hvem der skal bære en Udgift vedrørende selve Rejsen, maa Præsumptionen være, at det er Befragteren, der skal betale.

Til § 141.

Da Tidsbefragteren ofte vil underbortfragte Skibet eller overtage Stykgods-befordring med det, maa han være berettiget til at kræve, at Tidsbortfragteren skal udstede Konnossement for det indlastede Gods med de Vilkaar for Befordringen, der er sædvanlige i den paagældende Fart, selv om disse Vilkaar med Hensyn til Ansvar for Godset eller paa anden Maade er stridende mod de i Tidscertepartiet for Forholdet mellem Tidsbortfragter og Tidsbefragter optagne Vilkaar. Det maa herved erindres, at Forslaget giver fuld Aftalefrihed med Hensyn til Forholdet mellem de to Hovedparter. En naturlig Konsekvens heraf er det, at det er bestemt, at Befragteren, hvis Bortfragteren paa denne Maade paadrager sig et i Forhold til Tidscertepartiets Regler forøget Ansvar, skal holde ham skadesløs.

Til § 142.

Paragraffen indeholder en Modifikation af Hovedreglen i § 137 om, at Bortfragteren skal udføre de Rejser, Befragteren forlanger. Den foreslaaede Bestemmelse er nærmest en Fortolkningsregel, der fastslaaer, at der skal tages Hensyn til, hvilke Risici,